

12. dag – Hjemrejse

Gitte og jeg står forholdsvis tidligt op, og vi er allerede nede ved morgenbordet kl. 8:30. Marianne kommer kl. 9:05, og Mette kl. 9:15. Mikke er stadig ikke stået op, og Johannes sover efter al sandsynlighed også stadig.

Vi skal af sted fra hotellet kl. 14:00 for at nå at checke ind inden kl. 15:00. Flyet går kl. 16:30 imod München. I München har vi ½ time til at skifte fly – mon vi kan då det?

Vi skal checke ud senest kl. 11 på hotellet, men der er et aflåst rum hvor vi kan opbevare vores kufferter.

Efter at vi har checket ud på hotellet går vi en tur ned i byen. Dels for at se kød- og fiske-markedet, dels for at se en stor og central plads i Athen og dels for at få de tre timer der er tilbage inden afgang imod lufthavnen til at gå.

Det er mægtig interessant at se kød- og fiske-markedet. Der er virkelig mange slagterboder, og de fleste slagtere går rundt i meget blodig og beskidt tøj. Duften af gammel fisk er meget gennemtrængende helt ud på gaden.

Køddmarked i Athen

Fiskemarked i Athen

På pladsen vil vi gerne drikke en kop kaffe, men der er ikke rigtig nogen café som vi bryder os om at sidde ved. Vi går derfor tilbage imod hotellet ad en anden vej og finder en café hvor vi får en kop dejlig Frisscochinnò. Gitte bestiller en cappotino frisco, og det er bare en kold kop cappuccino. Hun bliver noget skuffet.

Vi prajer to taxier og kører imod hotellet for at hente vores bagage. Taxien venter imens vi er inde for at hente kufferterne. Herefter kører vi til lufthavnen. Vores taxichauffør, Eiaikh Aaeia, taler kun meget lidt og forholdsvis

dårlig engelsk, men han forsøger på alle måder at fortælle os om de områder vi kører igennem. Han er meget venlig og vi føler os i rigtig gode hænder. Vi får bl.a. at vide at den nuværende lufthavn kun er 3 år gammel, og vejen vi kører på er også kun 3 år gammel de er bygget p.g.a. Olympiaden. Alle landets penge er i årene op til olympiaden blevet brugt på bl.a. at skabe en helt ny bydel i forbindelse med lufthavnen. Der er ingen tvivl om at det er godt for logistikken, men den Græske befolkning har lidt under det. Der har nemlig ikke været penge til andet.

Vi kører også igennem et kvarter hvor de rige i Athen bor. Det kan man også godt se for haverne er fine grønne og bygningerne er alle velholdte.

Vores chauffør ejer selv sin taxi, og han arbejder ca. 50 timer pr. uge. Det er meget dyrt at etablere sig som taxiejer for man skal betale € 200.000,- for at få en licens. Det er ikke penge der skal betales til myndighederne, men derimod til taxi organisationen i Athen. På Korfu er det endnu dyrere, her koster det

€ 400.000,- at etablere sig som taxichauffør. Diesel i Grækenland koster ca. det samme som det koster i Danmark. € 1,- pr. liter. Bilerne og skat er lidt billigere end i Danmark, men når man så tænker på at denne tur med taxien – en tur på en times tid – kun koster € 22,- plus drikkepenge, så kan man godt forestille sig at man ikke bliver rig af at arbejde 50 timer om ugen som taxichauffør.

Vi ankommer i god tid til lufthavnen og er lidt spændte på at checke vores bagage ind. Vi må hver have 20 kg bagage med. Vi er allermest spændte på Mariannes bagage. Hjulene på hendes kuffert er blevet helt skæve på turen p.g.a. vægten. Vi checker ind sammen - Gitte, Marianne og jeg - for på den måde at kunne udnytte de 10 kg. som Gitte og jeg ikke "bruger". Vi bliver meget overrasket over at konstatere at Mariannes kuffert *kun* vejer 20,7 kg. Da Mette senere checker ind må vi alle sammen overraskende konstatere at hun har vægtrekorden på 21 kg. Vi checker vores bagage helt igennem til Billund, men af en eller anden grund, som den søde dame ikke kan forklare, kan vi ikke få vores boardingcard til det sidste ben af flyveturen – fra München til Billund. Det undrer mig lidt, men jeg tænker ikke videre over det. Senere skal det vise sig at netop dette får en stor indflydelse på vores rejse.

Hjemrejse:	Afgang:	Ankomst:
Athen-Munich <small>Lufthansa - LH5919</small>	Man. 22. Okt 16:30	Man. 22. Okt 18:10
Munich-Billund <small>Lufthansa - LH9974</small>	Man. 22. Okt 18:40	Man. 22. Okt 20:15

Vi spiser lidt frokost inden vi går igennem sikkerhedskontrollen, og sandelig om ikke jeg torsk fuldstændig har glemt de nye regler med max. 100 ml. væske i håndbagagen. Jeg har netop taget en flaske Ouzo som vi har købt til Morten, med i håndbagagen for at være sikker på at den ikke skulle gå i stykker i kufferten. Nu ligger Mortens Ouzo i en skraldespand i Athens lufthavn. Øv!

Vores fly skifter gate hele to gange inden den bliver udsat 15 minutter. Kaptajnen indhenter noget af tiden og lige nu (jeg sidder lige nu i flyet i 10 km højde) ser det ud til at vi lander men en mindre forsinkelse på 10 minutter - altså 20 minutter før vores næste fly efter plan letter fra München til Billund. Det er sikkert sidste fly i dag mod Billund. Vi krydser finger og håber på det bedste. Stewardessen lover mig at hun vil checke med ground-personal om hvilken gate vi skal flyve fra så vi kan skynde os når vi kommer ind i lufthavnen.

Flyets hjul rører jorden kl. 18:20. 20 minutter før planmæssig afgang af rute LH9974 mod Billund. Det kan være i god nok tid til at vi kan nå flyet, men bagagen er i overhængende fare for ikke at komme med. Men pyt, hvis vi bare kommer hjem så kan bagagen komme senere i dag eller i morgen. Det kan vi godt leve med. De næste fem minutter taxier flyet hen imod sin endelige destination i lufthavnen. Og desværre – vi skal holde et godt stykke fra lufthavnshallen, og der holder en bus klar til at køre os derhen. Nu begynder det at se kritisk ud, og jeg begynder at tvivle på at vi kan nå det. Jeg har endnu ikke hørt noget fra stewardessen, så da jeg når hen til hende forrest i flyet på vej ud til bussen, så spørger jeg endnu engang om nummeret på den gate vores fly skal afgå fra. Hun smiler sødt og siger at der står en person fra lufthavnsservice udenfor flyet og venter på os. Humøret stiger hurtigt igen, og da jeg får øje på en glad mand nedenfor trappen med et skilt hvorpå der står Billund stiger humøret virkeligt. De har ikke glemt os, og vi kommer hjem i dag.

Mikke køber ristede kastanjer

I Tyskland *muss ordnung sein*, og i München lufthavn har det udartet sig i en service der hedder "Airport Special Service". Det er en service til alle de passagerne der ankommer forsinket og kun kan nå deres tilsluttende fly hvis der er lidt ekstra hjælp. Det er netop den service vi nu kan gøre brug af, og servicemedarbejderen skal køre 7 passagerer (vi er 6 + én mere) hen til det ventende Cimber Air fly. Der er nu kun 12 minutter til planmæssig afgang, så bagagen når nok ikke med. Da vi ankommer til flyet må vi ikke forlade bilen endnu. Vi skal lige have tildelt et sædenummer. Hvis vi havde fået vores boardingkort udleveret i Athen, så kunne vi godt få lov til at gå om bord. Men det kan vi altså ikke nu. Først et sædenummer, og så kan vi få lov til at komme hjem. Den lange ventetid med sædenumrene har en positiv indvirkning på bagagen. Vi får nemlig en melding om at bagagen nu er kommet om bord – altså før vi selv kommer om bord. Nu går der kludder i teknologien, og der går faktisk næsten en halv time før vores sædenummer kommer. På det tidspunkt har uroen bredt sig iblandt det tyske personale og en tysk mellemlider beslutter, at nu skal vi altså gå om bord - med eller uden sædenummer. Vi springer om bord, og nu kan vi endelig komme videre. Men nej, der sker ikke mere. Inde i lufthavnsbygningen ved flyets afgangshal står der nemlig en bus med ca. 10 passagerer der også skal med flyet. De har holdt der i en halv times tid og ventet på at vi skulle dukke op inde ved gaten. Ja sikke dog et rod. I bund og grund har ét fly holdt og ventet på 7 passagerer fra Athen, og disse 7 passagerer har holdt i en bil lige ved siden af flyet og ventet på at få lov til at gå om bord. Samtidig har ca. 10 personer siddet i en bus og ventet på at de samme 7 passagerer fra Athen skulle dukke op så de kunne komme med bussen ud til flyet.

I øvrigt viser det sig at den syvende passager fra Athen er en Græker der nu bor i Danmark. Og rent faktisk er han født og opvokset på øen Ídhra hvor han har spillet og trænet fodbold. Nu bor han i Danmark sammen med sin Danske kæreste.

Da alle er om bord starter piloten flyets motorer og kl. er nu 19:12, godt en halv time forsinket.

Vel ankommet i det kolde Danmark går Mikke og Marianne straks ud for at hente bilerne. Vi andre ordner toiletbesøg og henter vores bagage.

Mikke er den første der kommer med bilen, og vi sender familien Orbesen af sted. Marianne kommer lidt senere, hun er nemlig blevet forsinket fordi hun, efter at være kørt et kort stykke, måtte stoppe igen for at stå ud og fjerne en parkeringsbøde på forruden.

Det er sgu for dårligt at man først skal betale mange penge for at få lov til at parkere og så bagefter skal betale en parkeringsbøde på 510,- kr. Vi ærgrer os og pakker parkeringsbøden væk. Den kan vi betale i morgen eller i overmorgen.

Da vi dagen efter vil til at betale bøden ser vi først at det slet ikke er en bøde. Det er bare en reklame fra Sterling. Reklamen er bevidst lavet så den ligner en bøde og teksten henviser blot til at man for samme pris som en parkeringsbøde kan rejse ud til fjerne destinationer med Sterling.

**Tak for en god tur
og en dejlig oplevelse**